

POHLED Z DRUHÉ STRANY...

Jsou našimi spoluobčany, každý z nás má možnost je potkat kdekoli v obci, ve večerce, na poště nebo jen tak na procházce Líbezníci. O kom je řeč? O našich nových spoluobčanech. Starousedlíci si řeknou - co ti mají s Líbezníci společného? Odpověď ale není tak jednoznačná, jak se na první pohled možná zdá.

Mezi nimi je totiž jeden zásadní rozdíl. Jedni se dobrovolně rozhodli, že budou s námi ostatními sdílet vše, co nás potkává, většinou starousedlíky, kteří nemáme jinou volbu a jsme hlášeni v Líbezních k trvalému pobytu. Potom zde mezi námi žijí ale také ti, kteří tu bydlí již několik let a přihlášení tu nejsou. Jelikož je toto téma stále aktuálnější vzhledem k tomu, o kolik finančních prostředků naše obec každoročně přichází, položil jsem několik otázek na toto téma zástupcům obou skupin. Ze skupiny přihlášených jsem si vybral rodinu Mgr. Martina Kupky, tiskového mluvčího ministra dopravy Petra Bendla, který zde bydlí od léta roku 2008 a je v obci přihlášen a paní Hanu Rosenkranzovou, majitelku firmy Sittingbags, známou prodejem sedacích pytlů, která zde spolu s námi žije od roku 2000 a přihlášená v obci se svou rodinou není.

Co Vás vedlo k tomu, se přihlásit (nepřihlásit) k trvalému pobytu v Líbezních?

MK: Pokládali jsme to s manželkou za samozřejmé. Nechceme tu jen přespávat. Líbeznice mají být naším domovem. Pro naše děti to bude zcela určité místo, které se jim s pojmem domov bude pojit už napořád. To jsou přece docela vážné důvody.

HR: Osobní zkušenost s omezením dostupnosti zdravotní péče, předškolního vzdělávání a dostupnosti úřadů státní správy.

Myslíte si, že výhody přihlášení převažují nad nevýhodami nebo naopak a proč?

MK: Nevím, jestli by se o tom vůbec mělo takto uvažovat. Mělo by to být naprosto automatické. Dovedu si představit vážné důvody, které mohou bránit přihlášení. V jedné nedaleké obci se našla rodina, která přišla na úřad, vysvětlila, že by pro ni přihlášení znamenalo řadu vážných komplikací, ale zároveň věnovala obci dar, který vynahradil příjem z vybraných daní za příslušný počet osob. To mi připadá jako férový přístup. Podotýkám, že ta rodina se přihlášení nebránila kvůli tomu, že by v Praze

například držela neoprávněně státní byt. Nechtěla se z důvodů podnikání vzdát pražské adresy. Další důležitý důvod pro přihlášení je psychologický. Říkáte tím nejen okolí, ale i sami sobě, že to se svou příslušností k obci jako novému domovu myslíte vážně, že Vám záleží na sousedských vztazích, že se chcete stát součástí komunity místních lidí.

HR: Podle mého názoru a zkušeností nevýhody přihlášení převažují.

Co bylo nejdůležitějším momentem, který rozhodl, že jste nebo nejste přihlášen(a)?

MK: Jistou roli hrálo i to, že jsem ještě jako mluvčí Středočeského kraje inicioval kampaň za to, aby si lidé v obcích zejména v blízkosti Prahy přehlásili své trvalé bydliště. Důvod přitom nespočívá jen ve finančním prospěchu obce, ale i v rovině sociální a psychologické. Těžko v někom vyrostle zdravý patriotismus bez toho, aniž by v obci přihlásil své bydliště. Všichni chceme, aby se městečka kolem Prahy proměnila ve zdravá společenství sousedů a třeba i přátel. Opravdu nemá jít jen o neosobní paneláky naležato, jak se jim někdy přezdívá. Někdo mi nedávno položil otázku, jestli jsem už se svými sousedy poseděl u kávy nebo u piva a jestli vím, jak se jmenují. Trochu jsem se zastyděl. Jména jsem sice dohromady dal, ale s tím ostatním byla trochu potíž, i když se na setkání s nimi těším. K normálnímu životu přece patří, že se bavíme a žijeme s lidmi, kteří jsou „jen přes plot“.

HR: Momentů bylo vícero – např. když jsem potřebovala umístit dceru v roce 2002 do MŠ (do cca 16 hod.) z důvodu nástupu do zaměstnání. Tehdy mi bylo sděleno, že v 15.30 v MŠ již nikdo není, neboť děti jsou vyzvedány rodiči či prarodiči max v 15.00 hod. V Praze mi dítě s radostí do školky přijali – je fakt, že školky ještě nebyly přeplněné. Další zkušenost byla v roce 2004, kdy mě na Bulovce na službě první pomoci, kde jsem byla se 14 denním synem, sestra hrubě odbyla – proč sem chodím, když nejsem z Prahy ale z Líbezní, že patříš do Mělníka či Brandýsa n. L. Od té doby jsem svou příslušnost do Líbezní u doktora nikdy nepoužila. Toto jistě velmi ovlivní každého rodiče... K tomu mám však i vlastní dospěláckou zkušenost, kdy mě při úrazu záchranka nepřevezla do max 10 min vzdáleného oddělení na Bulovce (kde jsem již se stejným úrazem byla a během půl hodiny jsem byla i s odvozem ošetřena), ale trmácela jsem se se středočeskou záchrankou do Brandýsa –

Pokračování na straně 4

DĚTSKÝ KARNEVAL

Tak se rok s rokem sešel a zase jsme se mohli těšit z reje masek na dětském karnevalu, se kterým nám pomohli opět členové místních organizací baráčníků, zahrádkářů a dobrovolných hasičů. Tu se mihla čarodějnice s vílou, támhle tančila panda s Bořkem Stavitelem, tuhle policista zatýkal Vochomůrku a všichni dohromady zápolili ve všemožných soutěžích pod taktovkou paní klaunové Inky Rybářové, které zdatně sekundoval pan klaun Rybář. Veselý program doplnila bohatá tombola a všem účastníkům došla energie tatránka a pitíčko – dárek od pořadatelů akce.

A jak to celé dopadlo?

První místo získala malá včelka, která ještě neuměla pořádně létat a tudíž si pro cenu přišla v doprovodu táty čmeláka. Druhé a třetí místo obsadili Rumcajs a stonožka. Všem se jistě ty dvě hodiny plné tance a zábavy líbily a budou se těšit za rok na viděnou.

Na shledanou u dalších akcí přeje váš Kulturní výbor

POZVÁNKA NA HUDEBNÍ UDÁLOST ROKU V KOSTELE SV. MARTINA
Líbeznický chrámový sbor si Vás dovoluje pozvat na koncert

ROOP VERMA, New York, USA
virtuose na indický hudební nástroj - sitár

Líbeznice, kostel sv. Martina, pátek 24. dubna 2009 od 19:00 hodin

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO PRO NAHLAŠOVÁNÍ PORUCH NA VEŘEJNÉM OSVĚTLENÍ

Vážený spoluobčané, od 1. března 2009 přebírá naše veřejné osvětlení do pronájmu firma ELTODO Citelum, která se počínaje tímto datem stává i jeho jediným provozovatelem. Veškeré hlášení o poruchách směřujte tedy přímo na centrální dispečink ELTODO, **bezplatný telefon 800 101 109**, kde je v provozu **24 hodinová služba**.

POZVÁNKA NA DĚTSKÝ DEN 2009

Dovolujeme si vás pozvat na svátek všech dětí, který oslavíme tradičně odpolednem plným soutěží a her v Areálu zdraví v Líbezních. Letošní ročník se bude konat

v sobotu 23. května od 14:00 hodin.

Zveme všechny děti a jejich rodiče.

Vážení spoluobčané,

nejprve dovoluji, abych Vás informoval o změně provozovatele veřejného osvětlení v naší obci. Od 1. 3. 2009 převzala tuto činnost na základě nájemní smlouvy s obcí společností ELTODO Citelum. Tato firma se současně zavázala investovat v průběhu prvních dvou let platnosti smlouvy částku přes 356 tisíc Kč do modernizace osvětlovacích těles, čímž následně sníží své náklady na elektrickou energii. Závady na osvětlení může nahlásit kdokoliv 24 hodin denně jak telefonicky, tak elektronickou poštou na adrese poruchy@eltodo.cz. Telefonní kontakt naleznete na první straně tohoto čísla zpravodaje. Prosim, využijte této možnosti a hlase závady

pokud možno ihned po jejich zjištění. Dobře fungující osvětlení přispívá i k celkové bezpečnosti v obci.

Další věc, která by vás mohla zajímat, je připomínkové řízení k Oznámení o hodnocení vlivu stavby Letiště Vodochody na životní prostředí, které proběhlo začátkem tohoto března. Naše obec společně s Mratínem a Měšicemi v tomto směru spolupracovala se svazkem obcí Dolní Povltaví. Po dohodě starostů všech dotčených obcí bylo zpracováno odborníky na různé oblasti životního prostředí na základě konkrétních připomínek jednotlivých obcí souhrnné stanovisko, které uvádí všechny negativní vlivy uvedeného podnikatelského záměru. Kromě toho zaslala obec Líbeznice také samostatné vyjádření, které

poukazuje na stávající hlukové zatížení vlivem automobilové dopravy i stávajícího přibližovacího koridoru k letišti Praha-Ruzyně, které již v roce 2001 překračovalo platné hygienické normy. Obsahuje požadavek, aby byl vliv této stavby na životní prostředí posuzován komplexně, s přihlédnutím ke všem stávajícím i budoucím vlivům. Celý text je uveřejněn níže.

Přeji všem hezké prožití velikonoce a jarního období.

Váš starosta
Otakar Hlavín

STANOVISKO OBCE LÍBEZNICE K OZNÁMENÍ ZÁMĚRU „LETIŠTĚ VODOCHODY“

Nedostatek v dokumentaci EIA spatřujeme především v tom, že není zmapováno současné hlukové zatížení v širším okolí letiště. Ve studii se vychází z toho, že obec Líbeznice leží těsně za hranicí izofony 55 dB, takže naši obec letecký provoz vlastně nijak neovlivní. Je však třeba vzít v úvahu, že dojde k dalšímu navýšení stávajících, již nyní nadlimitního, hlukového zatížení o další významnou hodnotu. Při měření hlukových poměrů v centru obce Líbeznice již v roce 2001, provedeném firmou SONING Praha, byly zjištěny průměrné hodnoty LAeq v denní době (od 6.00 do 22.00 hod) 73,8 dB, v noční době (22.00-06.00 hod) 65,9 dB, takže už v roce 2001 byly vlivem silniční dopravy překračovány hlukové limity.

V obci Líbeznice se v rámci hodnocení vlivu stavby letiště Vodochody na životní prostředí žádná měření neprováděla. Proto požadujeme, aby se studie v další etapě doplnila o měření

hlučnosti v současně přetížených (byť i vzdálenějších) místech a vliv na životní prostředí byl posuzován komplexně, jako součet všech stávajících i budoucích vlivů. Zastavěného území obce se totiž dotýká nejen silniční doprava, stávající přibližovací koridor dráhy 06-24 letiště Praha-Ruzyně, uvažovaný koridor pro letiště Vodochody, ale i uvažovaná železniční trasa TVR směr Berlín.

Podle našeho názoru dokumentace EIA také neobsahuje žádné variantní řešení, které by méně narušovalo životní prostředí, například využití letiště pro osobní dopravu letadly velikosti nepožadující prodlužování přístavací dráhy.

Proto dle našeho názoru nemůže oznámení nahradit dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí v další fázi procesu posuzování. Je třeba je doplnit zejména o:

1) Zmapování současné hlukové zátěže v širším okolí letiště. Zpracování komplexní studie s přihlédnutím ke stávající i budoucí nadlimitní hlukové zátěži. Měření provádět i ve vzdálenějších místech a nevycházet jen z matematických modelů dalšího průběhu hlukového zatížení.

2) Zpracování variantního řešení, které by méně zatěžovalo životní prostředí.

Protože máme vážné pochybnosti o tom, zda je zejména hluková studie zpracována skutečně objektivně a nikoliv pouze na objednávku ekonomicky silného investora, požadujeme, aby Ministerstvo životního prostředí ČR akceptovalo jako rovnocenný dokument případnou další hlukovou studii, zpracovanou na objednávku postižených obcí.

Otakar Hlavín, starosta

ŠKOLSKÁ RADA

Školská rada při Základní škole Líbeznice byla zvolena v říjnu v roce 2005.

Sestává ze šesti členů a tvoří ji zástupci z řad:

pedagogů (Šárka Cíhová, Ivana Beranová)
rodičů (Vlasta Totušková, Jaroslava Barešová)
zástupců obce (Lucie Vörösová, Martina Doubravová).

Rada zasedá nejméně dvakrát ročně a jejím hlavním úkolem je umožnit zákonným zástupcům žáků, pedagogickým pracovníkům a dalším osobám podílet se na správě školy.

Poslední zasedání se uskutečnilo 3. února 2009 v 18.00 v restauraci Katran v Líbeznicích.

Hlavním bodem jednání bylo schválení rozpočtu ZŠ na rok 2009. Školská rada požaduje

zřehlednění jednotlivých položek tak, aby bylo zřejmé na jaké účely jsou finance čerpány. Dále rada vznesla požadavek na navýšení rozpočtu o 80.000,- Kč na nákup učebních pomůcek a navrhuje refundaci pojistných událostí, ke kterým došlo ve škole v uplynulém roce. Také navrhla účast ředitelky školy pí Mgr. I. Pekárkové a hospodářky pí V. Frühaufové na zasedání zastupitelstva dne 16. 2. 2009, kde bude rozpočet projednáván.

Rada se dále zabývala problematikou pronájmu tělocvičny školy líbeznickým spolkům a využívání nářadovny, kde jsou uloženy pomůcky určené výhradně k výuce žáků. Škola vychází spolkům maximálně vstřícně, že jim poskytuje prostory za minimální nájem, který zdaleka nepokrývá náklady spojené s využíváním prostorů tělocvičny.

Rada navrhuje, aby přístup do nářadovny byl umožněn pouze vyučujícím v době řádné výuky, případně kroužků a akcí pořádaných ZŠ. Stolní tenisté si na vlastní náklady zabezpečí klec nářadovny proti zapadávaní míčků a nebudou prostor nadále využívat.

Členky rady se dohodly, že na internetových stránkách školy (www.zslibeznice.cz) budou prezentovány zápisy jednotlivých jednání ŠR tak, aby byla informována široká veřejnost.

Šárka Cíhová, předsedkyně ŠR

VELKÁ CENA DIVADLA KOUZEL - MEZINÁRODNÍ FESTIVAL MODERNÍ MAGIE

První březnový víkend se sjeli do Divadla kouzel Pavla Kozíška v Líbeznicích u Prahy přední kouzelníci od nás a ze zahraničí. Konal se zde již 6. ročník mezinárodního festivalu moderní magie Velká cena Divadla kouzel 2009. „Letošní ročník se opravdu povedl. Představila se velice kvalitní soutěžní čísla a měli jsme opět rekordní účast. Na závěrečný galaprogram bylo tradičně po střechu beznadějně vyprodáno“, řekl spokojeně prezident festivalu Pavel Kozíšek. Závěrečný galaprogram si nenechal ujít také Tomáš Hanák, který dorazil s manželkou a synem.

Charismatický herec dokázal svůj smysl pro humor, když se přímo na jevišti při předávání cen přestrojí za kouzelníka. Velice tím pobavil všechny přítomné a hlavně novou Miss magie 2009, kterou se stala Adéla Svobodová. Herečka Kateřina Hrachovcová doslova nevěděla, kde jí hlava stojí, protože při jednom kouzle její hlava zmizela a krabici, kde měla herečka hlavu, kouzelník probodnul několika velkými meči. Toto kouzlo inspirovalo moderátora celého večera Slávka Bouru, který svoji jevištní partnerku Markétu Mayerovou také probodnul.

Pokračování na straně 6

R. 1855 Rakousko uzavřelo konkordát se Svatou stolicí /s papežem/ a školy se dostaly pod církevní dohled. Ale už v dalším desetiletí byly vydány liberální zákony a školy vymaněny z područí církve a dozor na ně svěřen státním orgánům. První místní školní rada v Líbeznicích zvolena r. 1871: Antonín Novák, Filip Zimmermann, Jan Pavelka, Jiří Heidler, Josef Maxa, Ferdinand Gayer, František Bulva z Bášťe, František Černý z Měšic. Předsedové místní školní rady byli: Antonín Novák 1871-1880, Jan Tichý do r. 1883, Josef Láha do r. 1910, Dr. Josef Hattaš, Antonín Einstein, Bedřich Kruis, František Lukáš ze Zlonína, Václav Sýkora z Bašťku, Jiskra, František Belda. R. 1865 chodili do zdejší školy žáci z 10 obcí, školní budova /dnešní číslo 52/ měla dvě školní světnice, vyučovali učitel s pomocníkem a katecheta. Žáků bylo 340, v hodinách opakovacích se cvičilo 175 dětí. Učitel měl ročně 579 příjmů zlatých. Pevné platy učitelské byly ustanoveny zákony z let 1870 a později. R. 1873 měla zdejší škola už 3 třídy, r.1881 měla 4 třídy, r. 1884 měla 5 tříd, v r. 1886 bylo 6 tříd, v r. 1878 byla škola šestitřídní se dvěma pobočkami. Děti chodily do školy jen do 12 let, učily se náboženství, čtení, psaní, počtům a horlivě se učily hudbě. Vyučovalo se dopoledne i odpoledne, ale v létě se učilo na jednu zápráž. Prázdniny byly 6 týdnů od 15. července. Knižnice žákovská byla založena r. 1858. R.1820 byly založeny ve škole dvě knihy: zlatá a černá – k zaznamenávání mravů školní mládeže. Během 60 let nikdo nebyl zapsán do knihy zlaté, zato

knihy hanby jest naplněna četnými zápisy. Stavba nynější školy se neobešla bez intrik. Budova má č. 142. V deníku „Národní listy“ dne 27. 11. 1882 se objevil článek, jež podepsali: Čeněk Beneš, Antonín Bulva, Josef Růžička, František Nekolaj, Jaroslav Tovara, Josef Janson. V článku adresovaném místní školní radě v Líbeznicích se praví: Někteří z vás mají chuť zvláštní stavěti školu o dvou poschodích. Důvody pro to jsou nepatrné a malicherné. Místem u nás netřeba šetřiti, a terén pro dvě patra je nepříznivý. Uvažme, že dítě maloučké, slabounké, sotva po rovině na nohou se držící, by mělo mimo 30 schodů, jež vedou nahoru ke školní budově, ještě po 60 nových schodech stoupati. Slyšel to kdy svět, aby děti nezvyklé chůzi po schodech měly denně 360 schodů přelézati? Rádi bychom slyšeli úsudek lékařské fakulty o tom, co z takového děčka vyroste. Buď zemře v útlém mládí, nebo následkem takového namáhání a čtyřikrát denně po 90 schodech se plahočení zkrásá a bude z něho nebožák-mrzák na těle i na duchu. Nechceme zde hvězdárnu, ale sedmitřídní budovu o jednom poschodí, třebaže bude o něco dražší. – Nová budova s bytem a sedmi učebnami byla vysvěcena 25. listopadu 1883 za přítomnosti hraběnky Nostitzové z Měšic. Slavnost se začala průvodem do kostela, do něhož se seřadili: banderium /selská jízda/ s praporem, školní mládež, živnostenský spolek líbeznicko-kojetický s hubbou a praporem atd. V kostele měl kněz z Prahy nehorázně zkršeno na jinověrce, ačkoli tito při-

spěli na stavbu školy devíti tisíci zlatých. Dále si pražský páter vyjel na liberály. Potom byla škola vysvěcena a bylo po slavnosti. Žádné řečnění ani odevzdání školy jejímu účelu. Slavnost otevření školy byla zakončena hostinou a věnečkem /tancem/ v hostinci Josefa Láhy č.1. Stará škola, č. 52, byla pak prodána vrchnosti /hraběti Nostitzovi/ za 4.000 zlatých na uskladňování cukru, potom v ní byly a jsou byty.

Farář Jiří Paroubek se narodil r. 1704 v Sadské, zde byl farářem od r. 1737 do r. 1778 a měl rád děti. Založil fundaci 500 zlatých stříbra, z nichž úrok ročně pobíral učitel místní, aby chudé děti vyučoval. Paroubek pátral po protestantských a helvetských knihách a je páčil jakožto záhubné. Přitom používal i lsti. Jsou zachovány paměti česky psané, v nichž Paroubek zaznamenával válečné události z let 1740 až 1757, kdy do Čech vtrhli Germáni a Francouzi. V listopadu 1741 vnikli Sasové až sem a žádali na panství Pakoměřickém oves, mouku, hrách a seno. Něco dostali, protože vyhrožovali ohněm a mečem. Přes Líbeznice táhlo mnoho vojáků a pobírali koně na přípeže. Dne 8. ledna 1742 vtrhly dvě setniny Sasů do Líbeznic, plukovník přišel na oběd na faru. Dne 18. března 1742 táhli tudy Prusáci, chytily večer Josefa Svobodu a odveklí do Nisy ve Slezsku, ale na svátky svatodušní se zajatec vrátil k rodičům.

Pokračování opět příště.

OBCENÍ POLICIE LÍBEZNICE INFORMUJE

Vážení spoluobčané, nejprve bych rád touto cestou poděkoval všem občanům, kterým není lhostejné dění v naší obci a svými informacemi nebo poznatky pomohli obecní policii ustanovit pachatele trestných činů, např. krádeže, poškození cizí věci a vloupání do domu, nebo jen „prostých“ přešlapků, které nám všem ztrpčují život. Máme za sebou již

Zadržené uloupené předměty

první tři měsíce v novém roce a Obecní policie Líbeznice se již může pochlubit několika úspěšnými zákroky, kterými dle mého názoru výrazně přispěla k ochraně osob a majetku v naší obci. Za výše uvedené období jsme na katastru obce Líbeznice zajistili pět odcizených motorových vozidel, z toho ve dvou případech i s osobami, které tato vozidla užívaly. Dále byli hlídkou OP zajištěni dva muži, kteří se v nočních hodinách pohybovali po obci v dodávce s přeplepenou registrační značkou. Oba muži jsou důvodně podezřelí z krádeží pohonných hmot z motorových vozidel. Věc nadále řeší orgány činné v trestním řízení. Na základě informace od občanů zadržela hlídka obecní policie po dramatické honičce také dva muže, kteří se vloupali do domu v ulici Pod Školou. Při kontrole vozidla bylo dále zjištěno, že věci, které má povedená dvojice ve vozidle, pocházejí z vloupání do domu v Kostelci nad Labem. Oba výtečníci si již vyslechli obvinění z trestného činu porušování domovní svobody dle § 238 odst.1,2 a krádeže dle § 247 odst.1.trestního

zákona č. 140/1961 Sb. Věc dále šetří služba kriminální policie a vyšetřování. Hlídka OP zajistila dva agresivní muže, kteří pod vlivem alkoholu ohrožovali jiné osoby a veřejný pořádek. Muži byli převezeni hlídkou OP do záchytné protialkoholní stanice a následně byli vyřešeni v blokovém řízení pokutou pro přešlapky proti veřejnému pořádku. Hlídkou OP byli zadrženi také dva řidiči, kteří řídili motorové vozidlo bez řidičského oprávnění. Tito byli předáni Policii ČR a následně v zkráceném trestním řízení obvinění z trestného činu dle § 180 d trestního zákona.č.140/1961 Sb., řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Naše obecní policie také úzce spolupracuje s Obvodním oddělením PČR Odolena Voda a ostatními obecními policiemi v našem regionu. Ve smíšených hlídkách s policisty Obvodního oddělení PČR Odolena Voda provádíme bezpečnostní akce, zaměřené na osoby v celostátním pátrání, řidiče pod vlivem alkoholu a jiné závadové osoby, které se pohybují v našem obvodu. Při poslední bezpečnostní akci, která se konala

Zadržené uloupené předměty

v nočních hodinách z 13. 3. na 14. 3. bylo zkontrolováno 78 osob. Zadrženi byli dva řidiči pod vlivem alkoholu, tři řidiči, kterým byl vysloven zákaz řízení a dvě osoby v celostátním pátrání. Vzhledem k probíhající ekonomické krizi a jejím sociálním důsledkům lze předpokládat, že majetková trestná činnost se ještě zvýší, proto prosím všechny, kteří byli nebo budou svědky podezřelého chování či podezřelé věci, aby kontaktovali Obecní policii Líbeznice na tel. 724 112 124 nebo tísňovou linku PČR 158. Dále bych rád upozornil na nově vytvořené internetové stránky Obecní policie Líbeznice na adrese www.obecnipolicielibeznice.cz, kde naleznete statistiky z činnosti OP nebo informace k problematice měření rychlosti vozidel i s mapou měřených úseků v obci, oprávnění strážníka, fotogalerii z činnosti OP a další. **Rádi Vás osobně uvítáme na služebně Obecní policie na adrese Mělnická 275, Líbeznice (dům služeb)**, kde jsou každé pondělí od 16.00 do 18.00 hod. stále úřední hodiny. Zde nám můžete sdělit své připomínky a další podněty k činnosti obecní policie.

Tel.: 724 112 124,
e-mail: obecnipolice@libeznice.cz

BLAHOPŘÁNÍ – SVÁ VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA OSLAVILI TITO NAŠI SPOLUOBČANÉ:

v měsíci říjnu: Miloslav Horáček • **v měsíci listopadu:** Ladislav Zika, Jiřina Klofandová, Jiřina Vonášková • **v měsíci prosinci:** Jiří Ouvín, Jarmila Petruřová, Antonie Gártnerová, Jaroslav Makal, Marie Sýkorová • **v měsíci lednu:** Miloslav Pokorný, Josef Gosza, ing. Jiří Vrabc, Věra Cucová, Libuše Protivová, Jaroslav Vorlíček, Zdeňka Raiserová • **v měsíci únoru:** Jaromír Klácel, Miloslav Beránek, Josefa Kodetová, Naděžda Kulhánková, Jiří Vacek • **v měsíci březnu:** Jarmila Vacková, Drahomíra Urbanová, Josef Ulman, Marie Blažejová, Augustýn Polakovič

SKAUTSKÉ AKCE

♦ 14. února proběhl jako každoročně ve Zloníně již tradiční **SKAUTSKÝ PLES**. Protože chřipková epidemie zachvátila i naše řady, sešlo se nás poněkud méně, ale to nic neměnilo na tom, že jsme se sešli rádi a příjemně se pobavili. Byl připraven zajímavý program a bohatá tombola. Děvčata z dívčího oddílu nám připravila velice zajímavé vystoupení s barevnými světly a také jsme se podívali, jak profesionálové tančí tango. Losování tomboly bylo napínavé a protože sponzorů bylo opravdu hodně, za což chceme všem moc poděkovat, bylo skutečně o co hrát.

♦ Letošní první jarní den byl pro členy Skautského střediska „WILLI“ Líbeznic ve znamení **MAŠKARNÍHO REJE**. Tělocvična líbeznické základní školy se proměnila na jedno odpoledne v rozkvetlou louku plnou různých zvířátek. Královna louky, její stráž a poddaní připravili pro děti spoustu her a soutěží. Společně jsme si zatancovali a vyhlásili nejlepší masky. Protože tělocvična byla plná broučků, motýlků a všelijakého hmyzu, nebylo jednoduché vybrat tu nejlepší. Zaslouženě vyhrál Honzík Pytelka. Jeho maska roháče byla nejen nápaditá, ale bylo na ní odvedeno i spousta poctivé práce. Protože mezi nás zavítala i orientální tanečnice, předvedla nám, jak se v Orientu tančí. Obětavé maminky

připravily sladké domácí občerstvení, a tak si děti i pochutnaly. Karneval se moc povedl a vzhledem k tomu, že celý program připravili a zorganizovali „náctiletí“ sami, patří jim obdiv a poděkování.

♦ 30. dubna budou členové našeho skautského střediska jako tradičně pořádat „Pálení čarodějnic“ u skautské chaty v Areálu zdraví. Zveme tímto všechny malé čarodějnice a čaroděje, kteří mají chuť a náladu zasoutěžit si v čarodějnických soutěžích a strávit s námi večer u ohně. Celý program začne v 18.00 hodin

Zároveň zveme všechny hravé děti i rodiče na „kuličkádu“, která se bude konat v úterý 5. května od 16. hod. v Areálu zdraví. Bude se soutěžit o putovní cenu, na které jsou jména výherců z předchozích let a kde přibude i jméno letošního výherce. Přijďte si zacvrknat nejen o ceny, ale i jen tak pro radost!

VÝLET DO PŘÍBRAMI

Sobota 28. 2. ráno, rychle vstávejte, umýt, obléci, sbalit, nasnídat a hurááá. Jedeme na výlet. Dnes nás čeká obzvlášť vypečená akce. Přestože je první neděle postní, horníci opožděně nasedají do masopustního reje. My – skauti a přívrženci netradičních prožitků - nasedáme do autobusu, abychom nahlédli do tajů stříbrokoptví... V Příbrami mají totiž velmi zajímavé muzeum hornické. Uvnitř sice bylo zavřeno, ale venku to stálo za to: mašinky, vagónky, čerpadla velikosti trpasličí, vchod do šachty, ale hlavně – masopustní rej. Masky horníků, zvířátek, podivných bytostí, permoníků, a k tomu jim hraje celá kapela. Když se masky vydováděly a děti nabažily, autobus nás odvezl k dolu. Všechny doly v okolí jsou označeny jménem, ten náš se jmenuje Prokop a fungoval v letech 1832-1994. Těžilo se zde hlavně stříbro a olovo. Důl je hluboký bez mála 1,5 km a jednotlivé šachty od sebe vzdálené 40 metrů. Nejprve nás paní průvodkyně zavedla do strojovny, kde to vonělo naleštěnými obrovskými stroji na ovládání důlního výtahu, kterým horníci jezdí do dolu, nahoru, do dolu, nahoru, do dolu, nahoru,.... Česká Kolben-Daněk se

vytáhla... Následně jsme se dostavili pod zem s panem bývalým horníkem, který barvitě líčil, jak důl fungoval, co se zde těžilo, a že prý kdyby na nás někdo plivnul, tak si toho nemáme všimnout – to jsou jen místní zlobiví

Permoníci. Jediný problém by mohl nastat další den ráno, neboť na koho plivnou, povyroste do rána o 2 cm. Myslím, že povyroste všichni zúčastnění. Do dolu jsme se – stejně jako horníci – dostali důlním vláčkem. Místa tam mnoho nebylo a byl tak neuvěřitelně hlučný, že nebylo slyšet při jízdě vlastního slova, ale věřte, že to nevadilo.

Po exkurzi dolu se naše výprava přesunula do pohádky. V Pičíně totiž má stálou expozici Vítězslava Klimtová, kněžka přírodních božstev, výtvarnice a spisovatelka, která svou tvorbu věnuje převážně dětem. Je autorkou neuvěřitelného množství postavíček – vodníci, víly, čarodějové, skřítky, ke všem si vytvořila velmi pozitivní vztah. U vchodu nás přivítal drak s kouřícími nozdry. Celý dům i zahrada jsou jakoby z jiného světa. Nevěříte? Tak se tam jeďte podívat, nám se tam moc líbilo. A kdybyste nějakého permoníka potkali, tak ho nezapomeňte pěkně po hornícku pozdravit: Zdař Bůh!

Michaela Klimešová

AEROBIK, CVIČENÍ ŽEN A CVIČENÍ RODIČŮ S DĚTI V LÍBEZNICÍCH

Již mnoho let funguje cvičení žen v Líbeznicích. Nově probíhá i cvičení rodičů s dětmi.

Snažíme se, aby cvičení bylo různorodé, cvičitelky přizpůsobují cvičení cvičenkám.

Můžeme opravdu prohlásit, že cvičení je na vysoké profesionální úrovni. Většina cvičitelek cvičí kromě Líbeznic i ve fitcentrech v Praze a Neratovicích. Cvičení rodičů s dětmi probíhá formou her a soutěží, pro lepší komunikaci jsme si zřídili i webové stránky – www.foxkids.cz. Zde najdete veškeré informace ohledně cvičení a našich akcí.

Cvičení dětí – Čtvrtek od 17:00 do 18:00 (Marcela) vstupné je 20 Kč.

Chtěly bychom Vás tedy pozvat na hodiny aerobiku, které se konají ve školní tělocvičce v Líbeznicích.

Rozvrh hodin: **Pondělí** - od 19:30 do 20:30 aerobik (Tereza), **Středa** - od 19:30 do 20:30 **bodystyling + pilates** (Lenka), **Čtvrtek** - od 19:30 do 20:30 **bodystyling** (Ivana). Vstupné je 30 Kč.

Neváhejte, a přijďte si s námi zacvičit, těšíme se na Vás.

POHLED Z DRUHÉ STRANY - POKRAČOVÁNÍ

cesta je velmi klikatá a hrbatá, lékaři nebyli zrovna rychlí ani příjemní – celkem tento stejný proces trval hodinu a půl – díky tomu, že Líbeznice jsou již Středočeským krajem. Díky tomuto časovému prodloužení mám poutavé následky navždy. Ptám se tedy, proč obyvatelé Líbeznic nemohou být záchrannou službou první pomoci přepraveni do nejbližší nemocnice, kterou bezpochyby Bulovka je? Může obec tento moment ovlivnit?

Uvědomujete si, že jen přihlášení občané mohou ovlivňovat dění v obci prostřednictvím svého zastoupení v Obecním zastupitelstvu?

MK: Je to další z významných důvodů. Nejde jen

o to, že v tom okamžiku může člověk volit své místní zastupitele a také se stát jedním z nich. Důležité je, že se tím také hlásí ke spoluodpovědnosti za další život v obci. Může jej totiž ovlivňovat mnoha různými nejen politickými aktivitami.

HR: Dění v obci lze ovlivňovat i pokud nejste přihlášený v obci, např. účastí na veřejných jednáních zastupitelstva. Nelze pouze volit.

Myslíte, že když požaduje nepřihlášený občan po obci služby, jako je například sbrakování sněhu, zamestnání ulic, sekání trávy apod. a daňové příjmy na něj obec nedostává, že neodčerpává z rozpočtu obce prostředky, které by mohly být použity jinak?

MK: Ta otázka obsahuje rovnou i odpověď. Obec vynakládá své prostředky na služby, které často pokládáme za samozřejmou součást života a ani si neuvědomujeme, že za ně obec musí platit, že prostě nejsou zadarmo. Přihlášení je přitom podmínka, aby obec do svého rozpočtu získala z výnosu daní potřebné prostředky. Proto by mělo být pro každého, kdo se do obce přistěhuje, automatické.

HR: Každý je povinen se ze zákona starat řádně o svůj majetek. Obec např. odklízet snůh, udržovat ulice bez ohledu na to, komu tato služba slouží – ať již trvale přihlášeným, návštěvám či náhodně projíždějícím.

Díky za rozhovor, Radek Kraus

Když jsem byl vydavatelem Líbeznického zpravodaje osloven, zdali bych sepsal nějaký příspěvek se vztahem k líbeznické obci, tak mě jako měšického rodáka a pamětníka nenapadlo nic jiného než historie líbeznického školství. Co taky jiného, když můj vztah k Líbeznici byl dán tím, že jsem zde chodil do školy (a taky do kostela a k lékaři, ale to je jiná historie).

Jenže o historii líbeznického školství od jeho počátku se už v líbeznickém tisku napsalo mnoho, zejména v době otevření „nové“ školy, to jest té současné (je už pátá v pořadí a už je jí také přes padesát let) Tak to bych jen nosil dříví do lesa a opakoval známé věci.

Rozhodl jsem se tedy jít na to jinak, a sice, že se spolu podíváme na krátký úsek z dlouholeté historie „staré školy“, té čtvrté v pořadí zdejších škol, a to na přelomu 40. a 50. let minulého století. V té době jsem totiž v té budově trávil svá školní léta, a tak mohu povídat o tomto důstojném stavení proložit pro zpestření svými vzpomínkami.

Koncem 19. století stoupal v Líbeznicích a okolních přískolených obcích počet obyvatel, a tedy i školních dětí a vyvstala nutnost postavit novou, větší školu. Stavět se začalo roku 1883 a téhož roku (!) byla škola otevřena s velkou slávou, zpěvem, proslovem, průvodem a svěcením, jak bylo v tehdejší příjmné době zvykem. Budova byla dvoupatrová, na tehdejší dobu moderní, s osmi učebnami a řadou dalších místností. Byla to škola obecná. Stavělo se tehdy nejen rychle, ale též hezky. Dokladem toho je, že „stará škola“ je dodnes vedle kostela dominantou obce a její ozdobou. Sloužila k vyučování bezmála tři čtvrtiny století. Dnes jsou tam byty, v přízemí obecní knihovna a lékárna. Na celkovém vzhledu se ale její školní minulost nezapře. V rakouské monarchii měly školní budovy v této době stavěné svůj charakteristický styl. Moje první setkání s touto školou se odehrálo v roce 1943, uprostřed války (II světové, aby bylo jasno). V této značně ponuré době jsem tam šel s rodiči k zápisu a ke své, celkem nemístné, radosti jsem nebyl přijat - jsa narozen v prosinci, nedosáhl jsem ještě potřebného

věku. Příští rok (1944) jsem už ale nastoupil musel, a to do první třídy obecné školy, tehdy šestitřídní. Učebna byla na levém rohu budovy v přízemí, tam co je dnes knihovna. Učila nás paní Věra Patočková, učilo se dvojazyčně (i počítat a zpívat) - německy a česky. Známkování mělo šest stupňů. Byl poslední rok války, a tak se často vyhlašovalo nebezpečí leteckých náletů, z čehož jsme se my žáci, opět nepatřičně, radovali, protože tím vyučování pro ten den vždycky skončilo a museli jsme domů. První třídu jsme ovšem neabsolvovali celou, však mám taky jenom pololetní vysvědčení (Schulnachricht). K jaru 1945 se do školy už nechodilo, jen jednou týdně jsme na školním dvoře odevzdali úkoly a nové si odnesli

domů. Bylo to krásné jaro... A jednoho dne nám řekli, že příště máme přijít až po válce. Opět nevhodná radost!

Válka skončila a zahájili jsme druhý postupný ročník obecné školy, už pětitřídní, s paní učitelkou Krisinovou a řídicím učitelem panem Sineckým a pak Zadákem. Tehdy začaly problémy s nedostatkem místa - učilo se i po statcích a hospodách, a také na směny - dopoledne a odpoledne.

Líbeznickou školu navštěvovali i žáci z přilehlých obcí, tak zvaní přespolní - z Baště, Bořanovic, Hovorčovic, Měšic, Zlonína, Sedlece a Předboje. V některých těchto obcích byly otevřeny tak zvané malotřídky, čímž se líbeznické škole prostorově trochu ulevilo. Stalo se tak i v Měšicích, kde jsem absolvoval 3. třídu, učila

nás opět Věra Patočková.

Do 4 a 5. třídy jsem už opět musel do Líbeznic. Ve třídě čtvrté jsme stále ještě byli žáky obecné školy pětitřídní v péči učitelky V. Kalábové-Němečkové, a Pavly Holovské-Krebsové. Ředitelem byl Václav Sinecký. Začala se vyučovat ruština. V pátém ročníku nastala změna - byl rok 1948 - jako první z řady mnoha následujících. Ze školy obecné se stala škola národní, pětitřídní, smíšená. Třídními učitelkami byly paní Krautstenglová a Bidrmanová. Po škole obecné jako další stupeň bývala škola měšťanská (případně gymnasium). I to se v roce 1948 změnilo. „Měšťanka“ se přejmenovala na „školu střední“, ta měla tři nebo čtyři ročníky (I - IV). Gymnasium zatím ještě zůstalo. Otcem těchto a následujících reforem byl tehdejší ministr školství profesor Zdeněk Nejedlý, zvaný též „rudý děda“ nebo „hřib plesnivý nejedlý“.

A tak jsme postoupili do I. ročníku střední školy (třídy A a B). Učitelů přibývalo, na každý předmět byl jiný, a taky přibýli noví spolužáci, právě ti, co přišli z okolních malotřídek. Stali jsme se pionýry, na začátku hodiny podávali hlášení, měli jsme brannou výchovu a nosili sběrné suroviny. Tuto střední školu jsme absolvovali v ročníku IV. závěrečnou zkoušku s dnem 30. června 1953 jsme starou školu

definitivně opustili, ale nikdy jsme na ni nezapomněli. K úplnosti patří ještě jména učitelky a učitelů té doby, alespoň některá, jak se mi v paměti zachovala: ředitelem byl Václav Bidrman, učitelé a učitelky: Václav Vacek a Zeman, František Mařík, Josef Soukup, pan Škoda, ruštinářka Oksana Velíšková, Marcela Vodehnalová, ing. Biško, paní Chaloupková, paní Lejková, pan Durych, paní Mejsnerová (?), Zdeněk Corn a snad i další.... A protože jsme ještě měli i hodiny náboženské výchovy, tak nesmíme opomenout líbeznického faráře Vincence Nerada, před ním nás učil pan katecheta - jméno už neznám

Pokračování příště

Vladimír Novák, kronikář obce Měšice

VEJŠLAPY POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA

Oblastní muzeum Praha-východ, Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, TJ Sokol Líbeznice, ZO ČZS Líbeznice, knihovny Třeboradice a Líbeznice, kulturní a sportovní výbor OZ Měšice a Přátelé místní historie Vás srdečně zvou na

12. VEJŠLAP NA KOLE I PĚŠKY POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA, který se bude konat v sobotu 25. 4. 2009

Prezentace a start: 9.00 hod. Líbeznice - Areál zdraví nebo 9.30 hod. - zámek Měšice

Cíl: od 13 hod. restaurace „U Kouzelníka“ v Líbeznicích

Pěší trasa: Líbeznice - Měšice - Kojetice - Předboj - Bášt - Bořanovice - Líbeznice, délka trasy 15 km. **Cyklo trasa:** Líbeznice - Měšice - Kojetice - Neratovice - Mělník - Zálezlice - Předboj - Líbeznice, délka trasy 42 km

Trasy vedou převážně po polních, lesních a značených cestách, lze se kdekoliv připojit.

OMEZENÍ DOPRAVY V LÍBEZNICÍCH

Od 20. 4. do 16. 6. bude v souvislosti s opravou napojení silnice od Baště na křižovatce silnic I/9 a II/244 - u Papryčů a úpravou silnice I/9 v místech napojení budoucího obchvatu mezi zmínovanou křižovatkou a čerpací stanicí omezen provoz v severní části naší obce, a to takto: **Od Mělníka bude ve zmíněném úseku provoz pouze ve směru do Líbeznic, v opačném směru bude doprava odkloněna ulicí Nádražní III/2441 (odbočující vpravo za kapličkou) a zpět na silnici I/9 přivedena přes křižovátku se silnicí II/244 a výše zmínovanou křižovatkou u Papryčů. Do Baště se bude možné dostat pouze ulicí Družstevní (u Obecního úřadu).**

Nezavřel ji ale do žádné krabice. Meč viditelně prostoupil krkem vystrašené Markéty, kterou Slávek před tím vtípně ujistil, že jí vážně nejde po krku. Jako zkušená kouzelnice se představila i Saxana Petra Černocká, která v zákulisí učila jednoduchá kouzla zpěváka Josefa Laufera. „O malý rozruch se postarali dva velcí nadšenci kouzel herci Pavel Trávníček a Zdeněk Podhůrský. Vysvětlil jsem jim, že máme v salónku divadla kouzelnickou hůlku, která plní tajná přání. A když jsem jim řekl, aby si šli jako všichni ostatní také sáhnout na hůlku, dělali, že se přeslechli a že si půjdou sáhnout do salonku na nějakou hezkou holku“, směje se Pavel Kožíšek. Další ceny předávali Mudr. Jan Cimický a ing. Zuzana Baudyšová z Nadace Naše dítě a další osobnosti našeho kulturního a společenského života.

Petra Pavlíková, produkce

KOBERCE PRAŽÁK

čištění		půjčení stroje
cena čištění koberce 14-16 Kč/m ²	80 Kč	200 Kč
	140 Kč	50 Kč
	210 Kč	25 Kč
cena čištění křesla		2000 Kč
	dvojsedačky	adaptér na čalounění
trojsedačky	sášek chemie	záloha

objednávky na tel. 732 504 700

Koupím pole, louky, zahrady.
Tel.: 603 442 474

FOTOVOLTAICKÉ ELEKTRÁRNY NA RODINNÉ DOMY

Spojte příjemné s užitečným, vydělávejte a chovejte se ekologicky. Pořídte si na Váš dům vlastní elektrárnu.

NABÍZÍME:

- **Instalaci** fotovoltaické elektrárny na Vaši střechu (instalace je jednoduchá, rychlá a nevyžaduje zásadní stavební úpravy Vašeho domu) **na klíč**.
- Vyřízení veškerých administrativních záležitostí (stavební povolení, licence, připojení do sítě atd.).
- Vyřízení podkladů pro úvěr.
- Individuální přístup při řešení každé instalace.
- Lehce vypočítatelnou návratnost a budoucí zisk.
- Zajímavou finanční investici.
- Instalace po celé ČR.

VÝHODY:

- Garanci výkupní ceny od státu, která se ročně navýší o inflaci.
- Zajištěný příjem po dobu 20 let.
- Ekologické chování a úspora CO₂ emisí.
- První rok instalace a následujících 5 let zisk z výroby nepodléhá zdanění.

www.gipenergy.cz

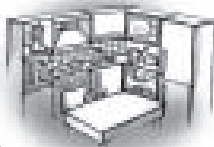
CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechladí či mixermem, který nedrtí?

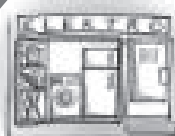
Nevyhazujte je do popelnice či na černé skládky! Patří buď do sběrného dvora, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce elektra!

Ze sběrného místa putují vysloužilé elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokáží z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kov, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny k dalšímu využití.

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se na sběrný dvůr.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejních elektra.

Získané suroviny (kovy či plasty) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky se vozí do výrobních závodů.

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky, el. sporáky ...

Chlazení chladničky, mrazničky, přenosné chladničky, vinotéky, výčepní zařízení s chlad. médiem ...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače, digestoře, parní čističe, pečicí zařízení do 10 kg ...

Malé spotřebiče
žehličky, fritovací hrnce, kávovary, fény, holicí stroje, kuchyňské roboty, rychlovar. konvice...

Nářadí, hobby, dílna
pilky, vrtačky, brusky, řezáčky, aku šroubováky...

Zahrada
el. sekačky, křovinořezy, el. nůžky na živý plot...

CHRAŇME SPOLEČNĚ ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil. Proto je tu kolektivní systém Elektrowin.

elektrowin